

den Beskyldning ud imod mig. Man har i mange Aar sagt, at det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) ikke kunde lukke Munden op i Tinget uden at nævne denne By, og jeg har heller ikke noget imod, om ærede Medlemmer ville sige: Det ærede Medlem fra Odder (Nielsen-Grøn) kan ikke lukke Munden op her i Tinget uden at tale om Afholdssagen. Jeg indrømmer, det er en af de Sager, som for mig er kærest af dem, vi have oppe.

Christian Rasmussen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte sin Forbavelse over, at jeg sidste Gang, jeg havde Ordet, havde sagt, at jeg holdt paa Tantiemen. Jeg synes nu ikke, det ærede Medlem skal være saa frygtelig forbavset over det, thi hvis det ærede Medlem havde lagt Mærke til, hvad jeg sagde, saa vilde hans Forbavelse sikkert være svunden ind til et Minimum. Jeg udtalte nemlig, at jeg i al Almindelighed slet ikke holdt paa Tantiemen og helst saa den forsvinde ogsaa her; men var der noget Sted, hvor der kunde være Tale om, at man overhovedet skulde have den, forekom det mig, at det var her. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem behøver at falde i saa stor Forbavelse i Anledning af denne Udtalelse, thi den staar jeg fuldstændig ved. Jeg skal gerne være med til sammen med det ærede Medlem i det eventuelle Udvalg, hvis jeg kommer derind, at arbejde for, at vi kunne faa hele Tantiemesystemet til at forsvinde, ogsaa i denne Lov. Det havde dog glædet mig meget mere, hvis det ærede Medlem, da vi behandlede Lønningsloven for de 4 store Etater, havde staaet paa min Side og søgt at faa Tantiemen til at forsvinde fra Statsbanerne, fra et Lønningsomraade, hvor den jo kommer til at virke — deri giver jeg det ærede Medlem fra Nykøbing-Falster (Valdemar Olsen) Ret — ganske anderledes skadeligt for Publikum, end der kan være Tale om, at Tantiemen vil gøre, hvis vi bibeholde den her. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem skulde falde i saa stor Forbavelse. Jeg tror heller ikke, at nogen anden har gjort det. Maa jeg til det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) blot sige, at det gør mig ondt, at han ikke kan tænke sig Muligheden af, at man skulde tage Lønningssspørgsmaal op for andre Statsinstitutioner end den, her er Tale om. Det gør mig ondt, fordi de paagældende Mennesker dog ikke kunne gøre for, at Tiderne ere nedadgaaende. Det forekommer mig egentlig, at hvis det ærede Med-

lem vilde være konsekvent, skulde han sige komplet Nej ogsaa til det, her foreligger. Hvis han vil gøre det, kunne vi tale videre om Sagen.

Kvist: Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) fremsatte en Udtalelse før, som jeg mener ikke bør staa uimodsagt, overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn), der har rejst Spørgsmaalet om en særlig Afdeling i Statsanstalten for Livsforsikring for Afholdsfolk. Jeg mener, at et saadant Krav er fuldt ud berettiget; jeg mener, at Statsanstalten for Livsforsikring ogsaa i sin egen Interesse skal og bør aabne en saadan Afdeling. Det er min fulde Overbevisning, at saafremt Statsanstalten for Livsforsikring vil bestaa i Konkurrencen med de andre Forsikringsselskaber, maa den ogsaa følge med Tiden, og det er et Krav, der er oppe, saa den maa følge med Tiden her.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) sagde angaaende Afholdsfolks større Levedygtighed i Sammenligning med andre Folk, at det var der ikke ført og kunde der ikke føres noget Bevis for. Men det maa det ærede Medlem ikke have Lov til at sige, for det er der ført og kan der føres Bevis for. Det er ganske vist ikke ført paa en fyldestgørende Maade herhjemme, men hvis det ærede Medlem vil se paa Forholdene i England, kan det ikke nægtes, at der derovre er ført Bevis paa fyldestgørende Maade. I England har man haft en særlig Afdeling for Afholdsfolk siden 1847, ja, man kan godt sige fra Begyndelsen af Fyrreerne. I hvert Fald i 1847 aabnede man en Afdeling for Maadeholdsfolk, altsaa Folk, der stod udenfor Afholdsorganisationerne og ikke i strengeste Forstand var Afholdsfolk, men alligevel var Folk, der havde Attest for, at de var ædruelige. Man har altsaa derovre to Afdelinger, der ere sideordnede, og gennem den Erfaring, man der har høstet, har man faaet konstateret — jeg nævnede det overfor det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam), da vi havde Bevrterloven til Behandling —, at Levetiden for Afholdsfolk er 25 pCt. større end for Folk i den anden Afdeling. Det er et Bevis, som spænder over et saa langt Tidsrum; at man ikke kan underkende dets Betydning.

Nu kan det ærede Medlem godt sige, at man ikke har bevist det herhjemme,